

[Føged.]

3 185 kr. efter de nugældende skatteregler og 2 000 kr. efter det forslag, vi har lagt på bordet, altså 1 185 kr. mindre. Mon så ikke den enkelte skatteyder er ret ligeglad med alle disse teoretiske krumspring, og mon ikke man skulle lade være at publicere flere så misvisende opgørelser? Det er den virkelige størrelse af skatten af en bestemt indkomst, der har interesse. I én artikel forsikrer man læserne, at egentlig får de større indkomster ikke glæde af bestemmelserne i forslaget, i en anden artikel, at glæden kun er for de større indkomster; og når man har oplyst, at der ingen lempelser kommer ifølge dette forslag, bebrejder man oppositionen, at den fremsætter forslag om alt for store lempelser. Det egentlige i sagen er, at alle med indkomststigning og med en bruttoindkomst, der ligger under ca. 20 000 kr. — for familier med børn helt op til 23 000 og 24 000 kr. — i almindelighed vil få lempelser. Man bebrejdede os i fjor, at vi ikke tog tilstrækkeligt hensyn til de mindre indkomster. Nu har vi gjort det, men så får vi også bebrejdelser for det. Sandheden er, at vi giver lempelser til de familier med mindre indkomster, som trænger til at få flere penge til egen rådighed, og rimelige lempelser også til større indkomster, til fremme af opsparing og investering. Alle erkender, at der er brug for en større opsparing og en større investering i vort land, og vi søger at fremme dette gennem skattelovgivningen.

Såfremt forslaget gennemføres fuldt ud, vil statsindtægterne falde med ca. 660 mill. kr.; heraf falder ca. 515 mill. kr. på forslaget om indkomst- og formuebeskatning, og den største del af lempelserne falder på skattepligtige indkomster under 15 000 kr. I bemærkningerne til forslaget er anført de skattemæssige ændringer og begrundelserne for disse. For det første: vi vil standse stigningen i skatteudskrivningen. For det andet: vi vil skabe større rimelighed i udskrivningen under hensyn til familiens vekslende forhold, bl. a. ved at ophæve sambeskatningen og indføre et todelings-system i beskatningen. Herved vil som allerede sagt 90 pct. af samtlige skatteydere blive beskattet med en ensartet procent, nemlig 16 pct. af deres indkomst, efter at der først er foretaget et fradrag på

2 500 kr. pr. person, d. v. s. 5 000 kr., når det drejer sig om et ægtepar.

Som det ærede medlem hr. Poul Møller sagde, har vi en særlig ordning for enlige forsørgere; de får samme fradrag som en forsørger i øvrigt, altså 5 000 kr. Vi har taget hensyn til enlige på en sådan måde, at også deres forhold kan indarbejdes i forslaget på rimelig vis. Når disse fradrag er foretaget, vil det være muligt efter en ensartet skala at beregne statsskatten, og der vil derved være taget et familiepolitisk hensyn. Dette hensyn udvides yderligere ved, at børnefradragene forhøjes fra de nugældende 500 kr. og 700 kr. til 1 000 kr. og 1 250 kr., ens for hele landet. Ved den sidst vedtagne ligningslov blev der gennemført et ensartet fradrag uden områdeinddeling, og vi er tilhængere af, at områdeinddelingen i almindelighed udgår af vor lovgivning. Det er vor hensigt, når det foreliggende forslags bestemmelser har virket et år, at søge områdeinddelingen ophævet også for børnetilskuddenes vedkommende.

Gennem de forhøjede børnefradrag tages der et vist hensyn til det merforbrug, som en familie med børn uundgåeligt vil have. Børnetilskuddene finder kun anvendelse på skattepligtige indkomster under 12 000 kr., men med forhøjede beløb i forhold til den gældende lov.

Hvad angår de gældende hustrufradrag — et af de problemer, man særlig kredser om — har der længe været diskussion om deres berettigelse i al almindelighed. Man har vel fundet, at der var en vis rimelighed i dem i tilfælde, hvor hustruen må forlade hjemmet, og hvor der er børn, bl. a. ud fra den betragtning, at der er økonomiske byrder forbundet med at få disse børn tilset. Helt den samme argumentation for hustrufradraget kan ikke anvendes, hvor der ingen børn findes. Der er ingen hustrufradrag for visse befolkningsgrupper, hvor husmoderen har omfattende arbejde, men hvor dette arbejde gøres i ægteparrets egen virksomhed. Vi kan nævne de tusinder af travle kvinder, der hjælper til i mandens forretning af en eller anden art; og man kan med rette spørge: hvorfor får udearbejdende gifte kvinder et fradrag, når ugifte selverhvervende kvinder ikke får det? Hvorfor må forretningsverdenens gifte kvinder, der er i mandens forretning og virksomhed, ikke